

Könyv

ÜZENET A HOSSZUHAJUAKNAK

/Csörsz István: Sirig tartsd a pofád
Magvető Könyvkiadó, 1971./

Zord Khán volt a vezérük. Híppiknek tartották magukat: nem dolgoztak, hosszú hajat növesztettek, csavarogtak. Ugy vélték, ezzel nem ártanak senkinek. Csak akkor loptak, ha éhesek voltak; csak önvédelemből verekedtek. Ha elkapták őket, legtöbbször közveszélyes munkakerülés volt a vád. Megszöktek, ha bezárták őket Vácra, Aszódra. Egész életük egyetlen szökés volt. Szökés otthonról, a részeges szülőktől, szökés az állami gondozásból, vagy a nevelőszülőktől, szökés később a nevelőintézetből, vagy a börtönből. Mindig akadt, aki bujtatta őket. És ők ezt természetesnek tartották; úgy vélték: igazuk van, amikor "tiltakoznak". Csak nem tudták pontosan, mi ellen. Azt hitték, igazuk van, amikor védekeztek. Csak nem voltak vele tisztában, ki ellen kellene védekezniük. A rendőrök ellen? A nevelők, a tanárok ellen? A szülők ellen? Nyomasztó múltjuk ellen? Egész életük egyetlen tiltakozás volt. Hónapokon keresztül mondták, mesélték, panaszták, vagy egyszerűen, szenttelenül sorolták a magnó mikrofonjába életük - szökéseik, csavargásaik, balhéik - történetét. És a szülőket, testvéreket, okokat...

Azóta széthullott Zord Khán bandája. Van, aki börtönbe került. De talán nem mindenki... Lehet, hogy néhányan megtalálták, amit kerestek, és elfelejtették a vélt és valódi sérelmeket. ^Umlékül pedig megmaradt nekik az a - kicsit szentimentális, panaszos - dal, amit pizkosan, hosszú hajjal, a Dunaparton vagy a Nagykörúton énekeltek hangosan, mindenki megbotránkoztatására:

1. Se házad, se kerted, se pénzed,
Hát nem néznek embernek téged,
Az utcai árus a sarkon
Ismeri csak a neved.
2. Presszókbán angyalok állnak,
Hősei az éjszakának,
De rád ők is morcosan néznek:
"Nincs pénze a fiunak!"
3. Oly távoli még ma a holnap!
Értelme sincs tán e szónak,
Apád és anyád - ha voltak,
eldobták kisfiukat!
4. A sarkon, ha rendőrök
várnak
Fordulj a mellékutcának,
Térj ki, ha szemben is
jönnek,
Utadba ne álljanak!
5. Utjelződ nem lesz majd
semmi,
Kisérőd nem lesz majd
senki,
Ha elbuksz, a fűszálak
állnak
És nem jönnek segíteni.
6. Ne keresd barátod otthon,
Ne várd, hogy bárki is
hívjon,
Menj ki a távoli partra:
Szívedhez szól a dalom!

7. De köszönj a szemétkukáknak!
Köszönj a kóbor kutyáknak!
Köszönj a hajnali szélnek,
Ők senkinek nem ártanak!

Szövel Csizer